

I. N. D.
DISSERTATIO ACADEMICA,
De
CAUSIS CORRUPTÆ
JUSTITIÆ,

Ex occasione verborum Corn,
Taciti lib. II, Ann: ubi L. Piso ambitum
fori, corrupta judicia, sævitiam orato-
rum increpat.

Qvam

Cum consensu Ampliss: Fac: Philosoph:
In Academia Regia Aboënsi,

Sub PRÆSIDIO

Viri Clarissimi

DANIELIS ACHRELII
Eloquentiæ Professoris Ordinarii,

Publico bonorū examini modestè submittit

ABRAHAMUS E. FALANDER,
O. Bothn.

In Auditorio Max. ad d. 24. Nov. A. 1683.

ABOÆ,

Exc. apud Jon. L. WALLIUM, A.T.

DISASTERS OF THE CIVIL WAR
CAUSES OF REBELLION
THE SOUTHERN CONFEDERACY

Excessive taxation
Taxes imposed by the Federal Government
to meet expenses of war
and to pay debts.

Causes

Confederate States of America
in Southern United States.

1861-1865

War between

CONFEDERATE STATES OF AMERICA
and
THE UNITED STATES OF AMERICA

1861-1865

War

between the United States and the Confederate States of America

Ad LECTOREM.

Icentiam qvodlibet audendi, pestem esse rerum publicarum, præclarè indigitarunt ci-vilium rerum scriptores ; ea vero unde originem ducat, jam licebit quærere ; cum fas & nefas pari ambulant passu, cum injusta quæque veritatis obvelantur tegmine & tota denique justitiae facies iniquitatis offuscatur nebulis, audet qvilibet non ea qvæ decent & recta sunt, sed fertur quisque ad vanissimæ mentis stolidum præscriptum. Unde tandem proveniunt hæc incommoda ; Regnorum vastationes, desola-tiones urbium, populorum ruina. In symbolicis veterum tabulis conspicuntur

untur suspensa fræna; cum bac inscriptione, REGIT & CORRIGIT.
Hoc symbolo indigitare voluit erudita antiquitas, quanta sit justitiae in his corrigendis usus & utilites, quam ob causam Reges & Imperatores quondam constituti sunt, juxta versum;

Hac una Reges, olim sunt sine creati
Dicere Jus populis, injustaque tollere facta. &
Scilicet tanta erat illis cura Justitia, ut
hos tanquam custodes & servatores
eius in summo constituerent fastigio.
Equus si secesseris manu et frænorum ope
non regatur, fertur concitato cursu
per quævis avia & devia, imo sa-
piissime excusso sessore in libertatem
quodvis agendi semel vindicat; haud
aliter se habet in rerum publicarum
administratione, ni Justitia frænia co-
hiberetur licentia peccandi, summa
imis subito convolveret nequitia, &
totum

totum imperiū in præcipitium ageret.
Cum autem in ipſa hujus administratione non raro obſervetur ingens error, constitui pauca de Causis corruptæ Iuſtitiæ ducta magnorum virorum in unum colligere, Et id quidem non ea curiositate, qua ejusmodi maximi ponderis argumenta tradi merito debent, hoc enim commendandum existimo iis, quos prolixus usus rerum præterea variarum exacta cognitio fecit diſsertos, ſed, brevitate ſimplici Et cum tenui mei ingenii facultate conueniente. Tu autem, Lector Benevole ea quæ in ſumma hac festinatione in chartam coniecta ſunt, boni conſule, pro ſolita tua humanitate tibi perſuadens imbecillitatem ingenii Et imperfectum laborem non lacerandum, ſed excusandum eſſe. Vale.

MEM-

MEMBRUM PRIMUM.

Non una est illa benignitas qua genus humanum auxit summus hujus universi Architectus; Et enim ut homini ratione praedito vitam tantum agere non sufficit, sed quo pacto eandem recte instituere ad convenientiam cum voluntate Divina possit, ita ex *lege* ista *eterna* in hominum animis *legem* expressit *naturalem*, juxta quam tanquam accuratam lancem actionum suarum honestatem vel etiam turpidinem pensitaret, & a qua ad facienda bona, mala vero fugienda stimularetur: sed nec eo erat contenta Divina bonditas; pernovit sapientissimus ille Deus naturam humanam per lapsum ita depravatam esse, ut hanc legem vel penitus negligeret, vel tardè admodum exequeretur, idcirco legem promulgavit quam vocamus *mores*, & hanc preceptis inclusit decalogi. Tandem ut modo commodiori conservaretur & regeretur humana societas, legem superaddidit *positivam*; juxta quas leges aequalium

æquum bonumq; conservaretur & prava hominum refrænaretur protervia. Dolendum autem est optimam hanc Dei constitutionem, nos homines non sequi posse, præterquam enim quod apud singulos se prodit libido legem transgrediendi, quam humanam imbecillitatem pulchrè indigitat Poeta

*Nitimus in vestitum semper cupimusq; negata,
observatur etiā apud eos quorum inter-
est jus dicere, legem prævaricandi studi-
um. Omissa privatorum libidine, Publi-
cūro examinemus Justitiae defectum;
cujus causas quatuor potissimum pri-
marias commodè statui posse existima-
mus. Primam quod attinet initium fa-
cimus à patronis, illi enim primi sunt
qui causas & litigia tractant eorumque
naturam & rationes ipsis judicibus de-
monstrabunt: Sicut autem in rebus o-
mnibus nihil tantas & tam magnas tur-
bas dat ac ignorantia, pari quoq; rati-
one in forensibus se habet actionibus;
ni intellexerit patronus causalium ra-
tiones, nec sciat quo pacto juxta eas vel
dicat vel scribat, subito è rectâ viâ in*

varios anfractus deducet judicem: haud
aliter ac imperitus duxit aliis viam o-
stensurus, quam ipse ignorat, s̄epissimē
fallit. Hi autem fortassis illi sunt, quos
exagitat Forst. in suis notis politicis
ad Corn. Tac. l. II. Ann. ubi sic ait et nunc
videre est ubiq̄ violenta & rapacissima ge-
nera hominum, per forā omnia volitantium:
qui cum immaturè è scholis eruperint, ple-
rumq̄ ita rudes sunt ut nunquam se libros
habuisse meminerint, & si in circulo doctorum
auctoris veteris inciderit nomen pisces aut e-
dulii peregrinum esse vocabulum arbitran-
sur. Ab iis qui maria transnavigare so-
lent, rei nauticæ requiritur exacta co-
gnitio, ea si destruantur, subito navem
cum vectoribus fluctus absorbent; ita
& accidit illis, qui causarum imperitis
suam comittunt salutem, exhaustis o-
mnibus facultatibus, per inscitiam Pa-
tronorum oleum & operam, ut dici con-
suevit, perdunt. Videre autem li-
cet hos quantumvis rerum omnium in-
peritos & ignaros, summa cum auda-
cia ista coram judice evomere, quæ ipsi
intelligere nunquam didicerunt; com-
mutac

mune enim hoc est inter mortales vi-
tium, ut quanto tenuioris quis sit inge-
nii, tanto firmius sibi perſuadeat *omnis*
se scire: sunt & alii, qui quidem hac in
parte iustitiae non nocent, qui felici in-
genio, longo præterea rerum uſu in-
ſtructi, optima ſua dona in calliditatem
& astutiam convertunt; Rerum qui-
dem cauſas probè intelligunt, ſed occa-
ſionem commodiorem ſe accepturos
non existimant ingenii vires experiūdi,
quam ſi cauſam iniquam ejusmodi co-
loribus depingant, ut nihil mi-
nus quam iuſta appareat. Hi ni pu-
niantur, magnas iustitiae dabunt turbas;
quod pulchrè indigitarat Baco Verul.
in ſerm. fid. cap. de officio judicis, ubi
ait, debetur etiam rei publicæ reprobatio
advocatorum moderata, ubi callida nimis
præſtant conſilia, aut ſupina apparet negli-
gentia, aut levius informatio, aut indecora
impunitas aut impudens defenſio. Nec a-
lia mens eſt eruditissimi Forſtneri, qui
de iis hunc in modum loquitur; quos ſe
banc fidem ſefellisse conſliterit (juramen-
tum intelligit quo ſemet obſtrингebant

se nunquam iniquam causam scientes o-
ratores) aut clientem prævaricatione lafis-
se, præter infamiam genus supplicii excipiat,
cujus timor apud paria ausuros plusquam o-
mnis religio possit. Hæc incommoda ju-
sticiæ excipit sacra illa auri famæ & in-
gens avaritia, quam Doctor gentium
Paulus non hujus tantum mali, sed o-
mnium malorum radicē appellat. Hinc
ut loquitur Forstnerus multa audivisse
multa scripsisse acerrimè vendunt. Unde
qui propter rem angustam huic illorum
desiderio satisfacere nequeunt, non tan-
tum causa cadunt sed & sæpius miserè
mulcantur: illi vero quorum loculi
sacrificia ejusmodi tolerare possunt in-
justa quæq; obtinent. In emblemati-
bus veterum sub figura vulturis mortui
hominis corpori insidentis, describi-
tur indoles malorum causidicorum: Expli-
cationem adhibet autor hanc

Forenses Rabulas vocavit ille
Togatos bene vultures; sed illud
Inter hos tamen interest, & illos,

Quæ

Quod cadaver a vultus morentur,

Hic viuis quoque detrabunt eruorem. a.
scilicet ejusmodi hominum maximus
est ardor lacerare & deglubere vi-
tam & fortunas pauperum ac misero-
rum; & hæc quidem prima est causa ob
quam maximam jacturam patitur Ju-
stitia.

M E M B . S E C U N D U M .

Nec minor Justitiz pestis est hæc de
qua acturi sumus, litigiorum proli-
xitate: namque; cum tot annorum sumi-
ptus egenus aut pauper ferre non pos-
sit, abjecta causa, quamvis justa, injuri-
am quam moram sustinere cogitur.
Tempestate coacta ovis, ut eam evitaret
ad rubum confugit; quemadmodum
ejus aculei velleris partem detraxerunt,
ita etiam ea maximè nocent apud quæ
subsidia quærimus, & dum unum evita-
mus malum, incidimus in aliud gravi-
us. Paucis autem libet investigare un-
de hæc tanta oriatur mora. Hic vereor
ne prima causa in ipsos redundet judi-
ces, namque; illi sibi non vacare ajunt,

a. Schonborvius in Emb.

nescio quæ necessaria impedimenta causantes, adeo ut præterlapso longo temporis spatio, precibus vix obtineatur Justitia. Hujus farinæ fuisse judicem illum existimo de quo habent sacræ literæ, qui precibus viduæ illius serò admodum benignas aures commodabat. Ex hac occasione natam esse istam regulam credo, in qua præscripserunt cordati Principes Judicibus suis certum tempus, ultra quod lites extendere non poterant, nec diutius inter se disceptantes detinere. Sic Justinianus Cod. l. 3. tit. 1. §. 13. scribit: Properandum nobis visum est, ne lites siant penè immortales & vita hominum modum excedant (cum criminales quidem causas jam nostra lege biennio conclusit &c. & paulo post; Censemus itaq; omnes lites super pecuniis quantacunq; quantitatib; sive super conditionibus, sive super jure civitatum &c. non ultra triennii metes post litem contestatam esse protrahendas. Quod tamen temporis spatiū, sat longum appellat Forst. Præterea nec raro in causa sunt ipsi Patroni, qui non statim & quod unica potuisse

tuisset fieri molestia, Judicibus ipsum
negroperer ostendunt, sed formatis con-
clusionibus & causis variis ex ea quam
agere debebant, Judicis animum te-
nent suspensum, in ejusmodi prælimi-
naribus, tempus trahentes quo ipsorum
major videatur fuisse cura & solertia,
& sic commodiori causa eos auro e-
mungant, quibus operam collocant. O-
ptarem autem clientibus omnibus men-
tem istam quam notat Eruditissimus
Schuppius in Orat. de nihilo; Rem
litigiosam, inquit, trahere amant tan-
quam nunquam finiendam. Et cum causa
excederunt, cliens vero rebus suis, merce-
dem nihilominus postulant, saltem quod erat
buerint. Cliens si sapit testanda gratitudinem
causa ipsis dat nihil. Inter animalia
venefica, scribunt naturæ rerum periti
inveniri quoddam genus, quod si ho-
minem aut animal aliud mortu lace-
ret, exiguum inde in primis sentire
dolorem, qui tamen mox per
totum se diffundit corpus, atq; tandem,
quamvis latè, vitalia exedit; baus secus

lon-

longæ istæ lites non quidem statim omnes consumunt facultates, sed virus suum paulatim diffundunt, donec funditus hominem evertant. Supra nominatus Schuppius egregium proponit hujus rei exemplum in eadem oratione dum scribit; Olim Eques Arragonius in aulam Hispanicam venit negotii causa, ubi diu à domesticis & consiliariis Regiâ elusa, tandem in genua pro voluntate, Regi ipsi petitionem suam exposuit; Rex nutante capite respondit tu vero accipies nihil, supplex igitur genua Regi ex osculans & humiliter gratias agens alacris surgebat; audiri vero regerebat Rex te accepturum nihil: imo respondebat equus ideo gratiæ ago, optime Rex; Nam hoc unico verbo refutasti sexcentam mendacia ministrorum tuorum, unum ex alio causantium. Si hoc flatim audiisset cum in aulam tuam venti, non solum multorum mensium sollicitudine caruisse sed & sumptibus non exiguis pepercisse. Hinc quoq; ulterius colligitur multitudinem ministrorum sapissimè in causa esse, cum nunquam finiantur litigia; horum enim quisque, hoc unicum animo volvit,

quo

quo pacto sibi prospiciat, inde unum cum fueris allocutus non patet dum ad judicem via, salutandi tibi erunt infiniti, quorum omnium dum captias benevolentiam fugit tempus, crescunt impensæ; hoc autem cum factum sit, nullus horum omnium de tua causa est solicitus, etenim laborem omnem rejicit unus in alium: sic dum omnibus te existimas curæ esse, jam nemo tui meminit. De novo itaq; sunt admonendi optimi hi tui fautores, & id non sine tuo magno mala.

M E M B . T E R T I U M .

SEquitur jam tertia causa corruptæ Justitiae, cum apud ipsos Judices error consistat. Nihil efficacius Justitiae obesse potest, quam si ad ejusmodi officia evehantur illi, quorum ingenii facultates cum eis minimè conveniunt. Officium Judicis id præcipuum est, causas accuratè cognoscere & ex earum habitudine Judicium ferre; Si quis judicare de coloribus obnoxie rogaret eos, ille sanè desideretur ab omnibus, absurdus.

absurdum pariter id est, si ad judicanda
ignota deferatur aliquis. Nero cum
primum ad principatum pervenit, tan-
ta erat religiositate, ut cum literis sub-
scriberet, in quibus judicabatur aliquis
ad mortem, dixisse fetur; Utinam nec
scribere nec legere possem: tanta erat ejus
tunc temporis conscientia, quamvis in
artibus Imperatoriis a Preceptorre suo
Seneca eximiè esset informatus: dignum
sanè exemplum quod ab iis memorie
infigatur, qui per crassam ignorantiam
grassari non verentur in innocentium vi-
tam & bona. Hos Satyra tangit Schup-
pius tali; Multū vel per Genitivum vel
per Dativum casum, vel per alium fortuna-
tussum assignantur officia, ut vivere possint si-
euiri Canonici in Papatu & Republica pro-
desse Nibil. Hinc oriuntur duræ nimis
legum explicationes, ubi moderatio a-
liqua necessaria esset, quod & ex Augu-
stino monet Vinnius in Instit. lib. 4.
Postquam leges lata sunt non de ipsis sed se-
cundum ipsis judicandum. Potest sanè Ius-
dex verba legis si duriora videantur aquita-
re quadam flectere, ut voluntatem legislato-

ris conservet. Cavendum tamen & hic
est Judici, nemini assumat auctori-
tatem, & ad libitum leges inter-
pretetur, quod pariter monet idem
Vinnius citato loco dum dicit; Judici
permisum non est quo velit modo ita judicare,
quippe qui legum minister est non arbiter, sed
cavere debet ne aliter judicet quam legibus
aut moribus est proditum. Justitiam vela-
tis oculis depinxere veteres, & eo pro-
cul dubio significare voluerunt, abesse
debere in judiciis omnes affectus, ne
hunc ob iram puniat, illum propter a-
amicitiam dimittat, nam & hinc Justitiae
perit vigor: etenim sic ait Harpprecht
Tom. 4. in Instit. l. 4. de Jud. Quicunq;
aus consanguinitate aut amicitia; & è con-
trario, vel hostili odio, vel inimicitia, in Ju-
dicando ducitur, pervertit judicium Christi,
qui est Justitia: & fructum illius veritatem in
damnatione amaritudinem.

Præterea si virile animi robur & con-
stantia in Judice desint, deducitur subito
à via per varias intercedentium voces,
quaes pro familiaribus & amicis aures ejus
obtundunt, vel etiam quod magis est
timendū, per munera se corrupti finit,

quam ob causam & araneatum telis
comparantur leges in emblematis ant-
iqvorum, sic etenim scribit Schonho-
vius in corruptos Judices

*Aranearum tela magnis rumpitur
Museis, minores strangulas;
Rei potentes judicum sententiam
Odore ducunt munerum;
Qui nibil habet quo sorqueat leges, miser
In pelle pauper plebitur.*

Hinc recte quidem Juramento obstrin-
gendi sunt Judices, ut moneatur sacra-
mento ejusmodi conscientia eorum, de
debita in officio & sedula fidelitate.
Davum in Andria tanta incessit religio
ut in re fermè iudicra perjurius fieri no-
luerit, quanto magis esset optandum, ut
in re seria hujus rei matura haberetur
consideratio. Propterea verbis tam
horridis expressere Juramentum hoc,
seu ex eo patet quod describit Justinian-
nus Nov. 8. tit. 3. postquam recensuerat
ea quæ facere debet Judex in hunc mo-
dum claudit: *Si vero haec omnia non ser-
uvero, recipiam bic & in futuro seculo in
terribili iudicio magni Domini Dei & Sal-*

vatoris nostri Iesu Christi, & habeam partem
cum Iuda, & lepro Giezzi, & tremore Cain, in-
super & pœni qua lege eorum pietati con-
tinentur, ero subjectus. integrum Juramen-
tum vid. loco citato.

Ultimo loco in hoc membro & hoc
addendum existimo, spem impunitatis
multis præbere aniam peccandi, adeoq;
propterea maxime necessarium esse
exempla in delinquentes statuere. Hanc
licentiam in imperio Meleandri culpat
Cleobulus, dicens seditionū esse causam,
morem constituendi Rectorum provinciarum in
eam legem, ut non ante magistratu quam vi-
ta decedant. Barel. Arg. l. 3. Scilicet spes ista
impunitatis ad quævis mala eos adegit.
Sciabant enim se ipsos non amissuros im-
perium, quamvis regi molestiam crea-
bant. Judices pariter si intellexerint
non minui suam dignitatem ob patra-
tam injuriam, facilimè ad peccandum
alliciuntur ; Cambyses elegans hac in
parte præbet exemplū, qui iniquo Judi-
cicutem detrahijussit, eaq; Judicis thro-
num circumdari in monumentum, cum

B. 2. no. 3. filio

filio, qui Patri successit, tum omnibus reliquis, ut ab eiusmodi sibi caveant casu.

M E M B . Q U A R T U M .

Ultimo hoc loco pauca dicenda supersunt, habitâ ratione institutæ brevitatis, de quarta corruptæ Justitiæ causa, videlicet Tyrannorum crudelitate. Impatiens secundæ fortunæ plerumq; esse solet animus mortalium, nec æqua mente favorem ejus ferre potest; hinc multis accidit postquam eos supra alas suas elevavit, animum in quævis mala demittunt: evenit hoc a quando iis, qui ad summum inter homines fastigium evecti sunt, cum in istum incidentur errorem, omnia pro luctu agendi, non adhibita in consilium recta ratione, sed furentis animi libidine; & propterea edicta edunt, constitutiones formant, leges erigunt qvibus superimunt innocentes, pauperes maectant spoliant denique cives in universum. Exempla si subjungere placeret ea facile suppeditarent omnium temporum historiæ. Nero horrenda voce, optabat ut Romani omnes utrum habe-

rent

rent collum, quo posset unico i&qu universum populum perdere. Phalaris Agrigentinorum Tyrannus in Æneo tau- ro inhumano more homines torrebat; Herodes in Sacris literis langvine in- nocentum infantum imbuebat manus. Sed hæc externa; proprius si accedimus memoriæ procul dubio omnium infixa bæret atrox Tyrannis quam in charis- simam Patriam exercebat ferox iste Christiernus Secundus; qui viris de Pa- tria optimè meritis, populo, imo ipsis quoq; infantibus cruentas inferre ma- nus non veritus est. Sub quorum omni- um imperio miserè fœdata exulaverat Justitia; etenim dum ipse Pastor pro- prium lacerat gregem, non abesse so- lent lupi, qui errantes corripiant & de- vorent. Propterea in juramentis Princi- pum peculiaris præscribitur Justitiæ cu- ra, Exemplo esse potest juramentum Regum Galliarum quod describit Causin. de Reg. Dei Diff. 34. Promittunt inquit In Christi nomine veram pacem & Justitiam. Omnes rapacitates omnes iniquitates, in o- mnibus gradibus a se interdicendas. Ies in-

equitate & iustitia reddendum, &c. Sed tempus monet ut Claudamus dissertatiunculam verbis ejusdem scriptoris, hoc plane Regium & Divinum est amici more fideris lustrare universa, obstatre improborum iniquitati atq; audacie, occurrere solitudinem desertorum, dare afflictis opem, lucem ambiguis, ordinem omnibus, his vero neglectis accrescit Injustitia, triumphat nequitia, perit Justitiæ vigor.. TANTUM.

Bales imperiorum sunt *Pietas & Iustitia*, inde florent regna, inde stant solia, & felix censetur populus qui timet Deum, honoret magistratum, concorditer & justè inter se vivit. At vero dum disrumpitur hic nodus, mox barbaries religionem, iustitiam rapaces, dira rabies regnum vitalia confundunt, exedunt, disturbant. Itaque ut sublimes revera sunt illi discursus, qui de sacris Pietatis & arcanis Iustitiæ, cum utrorumq; lapsorum & collabentium tum restaurandorum causis, sinceros sermones formant; sic Tuam laudamus quoque industriam, quod volueris non illas toties recoctas consequentias, ex quotidiano & vulgari speculacionum sacculo depromptas apponere, sed pulchra oratione ventilare causas corruptæ Iustitiæ. Vale. T.

DAN. ACHRELIUS.

Presidis ante forum dignè sibi vendicat omē,
Virtutum colophon, splendida justitia;
Eius enim solii majestas eminet ampla,
Dum perfungatur munere quisq; suo.
At vice præstāndā cessantibus undiq; rebus,
Languecit junctim justitiae imperium.
Nec mirum: quoniam vires hæc sumit earum
Obsequio, quo pōst deficiente labant.
Quod quia tute fide, quā par, monstrare, FA-

LANDER,

Tentas, evincis rem fine lite gravem.
Unde vel apparet, quanto candore vacasti
Dogmasibus morum, crimina quādo studes
Injusti seclii præsentis reddere Zelō,
Aut exosa probis, aut manifesta malis.
Ipse me ergo libens tantū tibi gratulor ansū;
Augurer hinc certus commoda multa peti,
Quēs svevit gratis cultores causa beare
Justitia & justos, justag; justificans.

GEORGIUS O. AENELIUS.

Iustitiam quidvis pretio superare fatetur,
Corruptā hac fieri qui mala cuncta videt;
Corruptæ causas qui non penetrare valebit,
Cernat, quid præsens pagina contineat;
Et series laudum FALANDRO texere discat;
Prisca fides, optans, vivat & usq; cluat!

Quod gratulabundus facit
ERICUS TARVONIUS.

Si colerent homines animum molimine tanto,
Quanto nunc passim corpus inane colunt,
Quam nos felices! pauci sed robora mentis
Exercent, studiis exacuuntq; bonis.
Quare maiorem, Falander noster, honorem
Es meritus, mentem qui decorare studes.

CHRISTOPHORUS Granqvist.

Cum in primis cognoscerem, te, Peregrini-
mie Dn. FALANDER, jam induxisse ani-
mum, has relinquere oras, Disputationem
que, ut ea in tui memoriam nobis supersit,
conscribere, adeo hæc res anxium me reddi-
dit: & id quidem non sine causa; nam dum
in memoriam revoco familiarem animum,
quo me amplexus es, nec mirum est si mo-
tum aliquem sentirem, amissò præcipue eō,
à quo fidelissima consilia habere potuissē;
quod hujus seculi hominibus haud multis
curæ esse existimo. Quippe quos putas ami-
cissimos, illi sub specie saceritatis abscondunt
improbos animos, & quocunq; te vertis ob-
stant eorum astuti conatus, dum malevolo
dente ablentes lacerant, suam industriam,
quamvis cum agresti inscitia conjunctam, ja-
ctantes, verbis superbis & ridiculis gestibus.
Doleo inquam dicessum tuum tanto gravius,
quanto hæ mihi obversantur vanitates sæpius;
sed longius procedere, vetat hæc occasio, cum
satis se ipsam tua prodat virtus; Gratulor tibi
profectum hunc & successum conatibus tuis
ulterius voto exposco. Vale,

L. CARLANDER O-Bothn.